

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:	
Egy évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt — kr.
Egyes szám	4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Lechner K. Lajos könyvkereske
1890-1891. évi Gyula kiadó la-
pát. (Kis-uj-utca 383. sz.)
és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr
Nagyobb terjedelmű s többszöri
hirdetések alku szerint jutányos
áron vétetnek fel. Bélyegdíj min-
den külön beiktatásért 30 kr.
Hirdetést vagy reclámot magá-
ban foglaló újdonság sora 50 kr.
Nyilttéri közlemények minden
petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szlnay
Gyulanál és a szerkesztőségben
Kéziratok vissza nem adatnak

B o m l á s.

Jönni fog egy egész sereg beszámoló, egy sereg benfentes, aki mind azt hirdeti majd több-kevesebb határozottsággal, hogy nincs semmi baj, a szabadelvű-párt szilárdul és törhetlenül megáll Szapáry Gyula gróf mellett, de azért minden ép szemű ember látja, hogy ropog az az erkölcsstelen alap, amelyre a miniszterelnök fölépítette a maga jogosulatlan kormányzatát és hogy inog a talaj annak az ugynevezett vezérnek lábai alatt, kinél egyől-egyig különbek a kabinetjének közlegény tagjai is.

De különben nemcsak a kabinetben ingadozik a Szapáry által vitt kormányzat, mely körül oly szerencsétlenül segítkezik Szalavszky Gyula államtitkár, aki az eltemetett közigazgatási javaslat roncsaihoz újabb szörnnyajvaslatokat tákol össze, mintegy tüntető bizonyosságául annak, hogy ő még létezik, hogy nem veszett el a legelső kísérletével.

Mindezek a dolgok már csak száználmas kapkodások és csak ideig-óráig leplezhetik Szapáry és Szalavszky Gyulák tehetetlenségét. Szavakkal, értéktelen kísérletekkel és czéltalan vergődéssel nem lehet eltakarni az igazságot, mely a nemzet szeme előtt mind élesebben kidomborodik, hogy a miniszterelnök állása tarthatatlan és hogy az országgyűlési szabadelvű pártban a bomlás jelenségei észlelhetők.

Nem kell ezt azokhoz a kicsinyes híresztelésekhez kötni, hogy a szabad-

elvű pártban sokféle frakció került felszínre és hogy a kormány többsége egyik részén Tisza Kálmán szövetségeseire, a másik részen Szapáry bizalmas barátaira oszlik, akik, ha sok dologra nézve szemközt állanak is egymással, abban csodálatosképp megegyeznek, hogy elégedetlenek a miniszterelnök szereplésével.

Ezt nem tagadják azok sem, akik vállalkoznak rá, hogy írásban és szóval tiltakozzanak az ellen, miértha a szabadelvű pártban szervezett töredékek állanak szemben a kormányelnökkel. Azok sem tagadhatják, hogy politikai életünk alapjában beteg és hogy a szabadelvű párt belső bomlását sokkal veszedelmesebb tünetek is mutatják, mint a minők azok a személyes élű barátkozások és ellenségeskedések, amelyek kétségtelenül szintén közre fognak játszani a miniszterelnök soká el nem kerülhető bukásában.

Helyesen úgy lehet megjelölni a kormányzat bajainak igazi kulforrását, hogy a tizenhat esztendő óta elnyomott erők a legutolsó viták hevében fölbredtek és most jogaikat követelik, amelyekről egy sajátságos helyzetnek kényszerében lemondottak, de amelyekről az idők végéig szóló lemondás nem is képzelhető.

Nem volt-e elég, nem csodálatos-e már is, hogy tizenhat év óta a kormány-párt egy engedelmes tömeg, egy érzés, gondolkodás és akarat nélkül való szavazó gép. És fokozza ennek a ténynek érthetlenségét, hogy ez a látszólagos

érzéketlen tábor tele van egyénileg korrekt hazafiakkal, művelt, előkelő, komoly politikusokkal, akik önkényt hajtották a nyakukat igába, mert azt képzelték, hogy így szolgálhatják legjobban a nemzet és az állam érdekeit.

Végre azonban ezek az erők tudatára ébredtek annak a szomorúságnak, hogy a nemzetet egyik szegényből a másikba, egyik megalázástól a másikba sodorták vak engedelmisségükkel és pártfegyelmükkel. Látják világosan, hogy a nemzet jogos aspirációit leszavazták, hogy segédkezet nyújtottak az alkotmány fokozatos megnyirbálásához és hogy gyakran utjába állottak az egészséges fejlődésnek. Az eredmény pedig az, hogy a hazának, a nemzetnek nem biztosítottak semmiféle előnyt, ellenben a parlamentarizmust sok kudarcba vitték, az üdvös újításoknak nyakát szegték és a katonai mindenhatóság törvényellenes, nem ritkán vérlázító tulkapásai előtt meghunyászkodtak.

Megalkuvás a kényszerűséggel, nagyhatalmi állásnak érdekei, az állam megerősítése, pártszempontok, taktika, ime ezek voltak a jelszavak, melyekkel a hatalom és annak egy sereg kufárja port hintett egy nagy párt szemébe. De most már betellett a mérték. A szabadelvű párt jobb elemei belátják, hogy bűnös hanyagság, lelkiismeretlen könnyelműség lenne tovább is czipelniök a pártfegyelmeknek igáját, mely alatt a nemzetet folytonos összeütközések elé állítják.

Egészséges az a bomlás, melyet min-

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

A két Kohn.

A Kohnok őseit hajdanában Kohnoknak hívták, ma már azonban egész világon visszahangzik a Kohn nevezet s alig is volt ember, ha csak egy éves is, hogy legalább egyszer fülébe ne csegett volna ez a név.

Történetünk azon időből való, midőn a Kohn név még nem volt annyira megszilárdulva a közszellemben, mint manapság. A Hidveghy grófok büszkének történelmi nevükre, a Vámbalmayak egyik kiváló ősiükre és a többi grófok, ha semmi masra nem, arra, hogy ők »főnemesek«-ek. A két Kohn is büszke szeretett volna lenni, csak hogy nem volt mire. Hiába kutatták föl a góthai almanachot, a hajdani Kohnokról egy betű följegyzést sem találtak benne.

Az egyik Kohn, a Poldi, eleinte azzal henezegett, hogy az ő családfája olyan régi, hogy az arról szóló okmányok előbb eltűntek a föld színéről, mint Ó-Babylon, Ekbatana, Persepolis vagy Ninive megletek. Ezt azonban senkisémm hitte el a nagyravágyó Poldinak.

Szóval a Kohnok őseinek történetét átláthatatlan homály borítja, hová a fölfedezések korának mindenhová elhatoló szövétéke sem világít be. Csupán annyit lehet az ősökrol sejtteni, hogy valamelyik kisázsiai sivatag forró homokja alatt várták a föltamadást, míg el nem porladoztak. A hajdani világból sok embernek emlegetik ma is nevét. E számos nagyság között ott van: Dárius, Cyrus, Xerxes, Sémiramis stb. de Kohn nincs egy sem.

A kisebbik Spitzer kisasszony, az érdekes és bájos Tinike pedig egyre azt hajtogatja, hogy ő csak az olyan emberhez tudna vonzalommal viseltetni, a kinek halála után is fölemlegetnék a nevét.

Milyen szép volna az, ha Klio följegyezné a történelem lapjaira: Kohn Poldi 1850—1940—1891. Nőül vette Spitzer Tinikét, e házasságból több kis Kohn ur és kis Kohn kisasszony származott, a kik viszont... stb.

Tudniillik Tinike kisasszony azon kiváló teremtés, kivel úgy az egyik, mint a másik Kohn szerette volna folytatni a Kohn-dinasztiát.

Csak hogy Tinike kisasszony nem akarta drága kis szívét köznapi embernek ajándékozni, a ki az életből csak annyit tud, hogy mely

időben lehet olcsón venni pihét és tollat és végre, mely időben lehet azt drágán eladni.

Mint hiu teremtés, oly férfi után vágyott, a ki leánykori dicsvágyát teljes erejéből kielégítse. Egy hőst, egy híres embert kívánt, kinek nevét emlegetnék a lapok, emlegetnék az utcán s szatócsboltokban, a női divatterkeskedésekben és a kofák zöldségei és zelleres világában.

Kohn Poldin kívül még egy másik Kohn is, bizonyos Samu ur, szintén sóvárgott a Tinike kezéért.

Mindketten azt gondolták, valami nagyot kell véghez vinniök, hogy érdekesek legyenek, hogy kiválhassanak a mindennapi környezetből s fölbresszsek maguk iránt Tinike szívének hajlamát.

Kohn Samu egy párba által akarta megolvasztani Tinike szívét. Egész nap a kávéházban ödöngött, egy ismert krakélernek ráhagott a tyukszemére, de az még sem pofozta föl. — Vakmerőbb dolog az cselekedett, egy kártyás komániát minden ok nélkül megsértett, de a komania rá sem hederített, hanem kártyázott tovább nyugodtan.

denfelől beismernék és csak épen a felhivatalos lelkek tagadnak, azt gondolva, hogy ismét elmúlik azt önérték és kötelességérzet föllobbanása és hogy megint ura marad a helyzetnek az, aki legtöbbit alkuszik a maga személyes előnyére és a nemzet rovására.

A jelenségek azt mutatják, hogy ezuttal nem a közvélemény, nem a nemzet fog csalódni. A kormányzat fejének meg kell hajolnia az ország hangosan nyilatkozó akarata előtt, mely végét akarja vetni egy jogosulatlan uralomnak és másodsorban a végzetes rendszernek is, melyet szerencsétlenebbül, vétkesebben senki sem szolgált a miniszterelnöknek.

Az őszi ülésszak és annak budgetvitája teljes valóságában föl fogja tüntetni azt a súlyos és már nem is csak az ellenzékre szorítottó ítéletet, melylyel Szapáry gróf kormányzásáról vélekedik az ország és ennek az ítéletnek végrehajtásában része lesz a szabadelvű párt öntudatra ébredésének is.

A kultuszminiszter lemondása.

Budapest, szept. 16.

Néhány nap óta az a hír van elterjedve a fővárosban, hogy Csáky Albin gróf közoktatásügyi miniszter beakarja adni lemondását, sőt van egy verzió, hogy már demissionált is. Azt beszélik, hogy a kultuszminiszter a hercegprimási kérdés miatt akar lemondani. Csáky gróf ugyanis nagyon exponálta magát Samassa egri érsekért és következetesen kívánta, hogy őt nevezzék ki a magyar katolikus egyház fejévé. Csak hogy a pápai kuria ezt tudvaleg erősen ellenezte, úgy hogy a kultuszminiszter kívánsága nem teljesülhet. Ma már egész bizonyosnak látszik, hogy nem Samassa lesz a hercegprimás és minden felhivatalos czáfolat daczára is fait accompli mondják, hogy erre az állásra Szombathely püspökét, Hidassy Kornélt fogják kinevezni. Bizonyára épen Hidassy kinevezésére vonatkoznak azok a szavak, melyeket a király Galgóczon, egy cercele alkalmával Rossival országgyűlési képviselőnek mondott:

— Esztergomban is lesz nemsokára egyházfő!

A mi elég nyílt kifejezése annak, hogy az új hercegprimás kinevezésének publikálása már rövid idő múlva várható. Egyelőre azonban még tárgyalások folynak Csáky Albin

gróffal s míg az ő ügye nincsen elintézve, addig a hercegprimási szék betöltése dolgában se fognak megtörténni a végleges intézkedések. Szapáry gróf miniszterelnök mindenáron maradásra akarja bírni Csáky Albin grófot, már csak azért is, mert a miniszterelnöknek különben is ingadozó helyzetet még jobban megnehezítené, ha a kormányban most ilyen nevezetes változás történnék. Csak az a kérdés, ha vajjon Csáky gróf rá lesz-e bírható a maradásra, miután az ő jelöltje elbukott.

Igy beszéltek ezt.

Hogy a hír mennyiben felel meg a valóságnak, azt megfogja mutatni a közel jövő.

Szabadságharcunk emlékei.

Maholnap sirba száll az utolsó honvéd s a nagy idők harcainak ajkai örökre elnémulnak.

Nagy mester a történelem, de még nagyobb a harcok viharában megrokkant katoná, de a mi összeköt a multtal, a mi feltámasztja dicső halottait, az az emlék; egy foszlány öltönyükből, egy-egy fegyver, mely az ő kezükben villogott!

Elmerengve álltam meg a vigadó előtt, melynek lobogói nemzetünk színeivel büszkén integettek felem, míg onnan a szőke Duna csillogott, moraljott hozzám s komoran tekintett rám Budavára, midőn a távolból szilajon zugott föl a Rákóczi s vérem hullámzott, s szívem remegett, mintha eltűnt századok véres viharai örvénylettek volna körültem.

Ilyen érzéssel léptem a vigadó homályos boltívei alá s midőn a szabadságharc kiállításának első folyosójára léptem, megilletődve nyomtam háborgó szívemre a kezemet.

Bent voltam a nagy idők kohójában, büszke, lelkesen égő szemek tekintettek rám, szinte hallottam dörgő szövegüket: mi mertünk; mi akartunk!

Széchenyi István, Batthyányi Lajos, Klauzál Gábor, Eszterházy Pál, Batthyányi Kázmér, Pázmándy Dénes, Madarász László Szemere Bertalan, stb. az egész 48-as kormány és parlament emberei festve, rajzolva.

Mintha tanácskoznának, mintha most mondanák ki: életünket és vérünket a szabadságért!

És szavakra előpattan az egész honvéd sereg csillogón, dalián, szemekben a nemes, harag s az elzántság hatalma van.

Megdördül az első ágyú is s ők feltartóztatlanul rohannak a három színű lobogó után s fut az ellen, a fezes szerezésén, a pártütő horvát s a hitszegő német.

Aztán halljuk a nyomó gép zakatolását s megjelennek a diadalt hirdető kiáltványok, majd a debreczeni proklamáció, mely büszkén adja tudtára a világnak, hogy Magyarország szabad, független állam.

Leverve és számüzve a zsarnok!

Hogyan történt, elmondják a harcok képei Ott a honleány markotányosnőként lelkesíti a csüggedő honvédet, amott hős amazonként mosolyogva nézi szívének bugyogó véréit.

Ah! Itt a halál csak megdicsőül.

Ez az első folyosó már maga teljes képet ad szabadságharcunk tényezőiről, a honvédseregről, ellenségeinkről s ellenállhatatlanul ragad a dicső esztendő hangulatába.

A rendezés ügyessége még inkább kitűnik, midőn innen a jobboldali folyosóra lépünk.

Itt már nemcsak a harci jelenetek tárnak elénk, hanem maga a kor, a társadalom, mely ennek a hősiességnek szülője volt.

Itt látjuk az akkori Budát, Pestet, Komáromot s a torzképek, a számos arczkép, tábori jelent kifejezi a világ velünk rokonszenvező lelkes hangulatát.

A baloldali teremben fejeződik be ez a képes történelem egészen odáig, hol meghajlik a zászló s a hőseket gyermekké törli a fájdalom: Világosnál, Világosnál huszárok könnyeznek.

Ez a három terem szabadságharcunk ecsettől, irónnal irt történelme, hirroglyphikus könyv, mely apróra, feledhetetlenül vési emlékezetünkbe ennek a tüneményes kornak nagy jeleneteit.

Midőn így megismertük a szabadságharcot a katasztrófáig, a nagy terembe fordulunk, hol a szekrényekben az ereklyék vannak elhelyezve.

Zászlódarabok, kardbojtok, övek, rangjelzők, egyenruhák, fegyverek.

Itt van Kossuth Lajos papirsimitó kése, ez a néma tanuja a kormányzó hazaszeretetének és lángoló eszméjének.

Az oláhok által meggyilkolt Vasváry Pál pipája, érmek, érdemrendek és pénzek s egy világi emlék 1849. aug. 13-ról.

Kohn Poldi sokkal életre valóbb tervet főzött ki. Terve megvalósítását azzal kezdte, hogy fölhuzott egy vastag bélesű téli bundát, fejére gyapjuval kitömött bő szipkát, úgy, hogy csupán a két szemé látszott ki, azután, hogy fölesigázta bátorságát, két üveg bort behajtott. Így felkészülve, este 11 órakor azon megrendíthetetlen elhatározással ment a »Két bornyu« vendéglő ajtaja mögé, hogy a kijövő tisztek előtt eljenezni fogja Kossuth Lajost és gyalázní mindazokat, a kik nem viseltetnek a nagy név viselője iránt mindazon lelkesedéssel, melylyel ő.

A rettenetes ködben sűrűn szitált a hó, a különben is nagy sötétségben alig lehetett egy lépcsnyire is ellátni.

Kohn Poldi furfangos arczczal lézengett a »Két bornyu« vendéglő ajtaja előtt, meg volt győződve, hogyha Kossuthot eljenzi, beleköthet az osztrák tisztekbe, a kik majd annak rendje és módja szerint összefogják vagdálni az ócska téli bundát és barany-bőr süveget, erre ő összerogy, emberek fognak előrohanni minden utcából, föllázad az egész város, az egész ország; az ellenzéki lapok pedig másnap reggel dörgedelmes vezér és másféle mérges és epés cikkekkel rukkolnak ki. Így fél nap alatt ismerni fogják Kohn Poldit az egész országban.

Az idő elmult, mind jobban megsűrűsödött a köd, dermedtöb, maróbb lett a hideg. Kohn Poldi majd megfagyott egy álló helyében, alig győzte már elvárni, hogy nyíljen az ajtó és jöjjenek a tisztek.

Egyszerre megrezzent. Kardesörgést hallott, nyomban megjelent a küszöbön egy daliás alak.

— Éljen Kossuth Lajos! — ordítá rekedtes hangon Kohn Poldi s a foga úgy vaczogott a hidegtől, hogy majd elharapta a nyelvét.

— Hoch! — kiáltá vissza a tiszt.

Ismét kardesörgés hallatszott s több tiszt bukkant elő a vendéglő kivilágított étterméből s eltűntek a ködben.

— Éljen Kossuth, nyomorult, a ki nem éljenzi! — kiáltá elkeseredetten Poldi.

— Hoch! Hoch! Hoch! — kiáltottak vissza a tisztek, a kik odabenn a vendéglőben oly pompásan beboroztak, hogy valóban teljes szívből kívánták minden embernek, hogy éljen.

Kohn Poldi látva, hogy nem mernek vele kikezdeni, vérszemet kapott, még szenvedélyesebben ordította:

— Nyomorult, a ki nem éljen. Azt mondom, hitvány nyomorult! . . .

Epillanban valaki torkon ragadá s stentori hangon kérdezé:

— Ki a nyomorult?

Poldinak a nagy ijedtségtől megcsuklott a lába, összeverődött a térde, a feje pedig úgy inogott a nyakán, mintha valaki üstökénél rázta volna. No erre a gorombaságra nem volt elkészülve.

— Felelj vagy meghalsz, ki a nyomorult? — ordítá az idegen.

— Tiszt uram irgalmazzon!

— Én nem vagyok tiszt, hanem civil. Ha kard volna nálam, nem szoritanám a nyakadat, nem vagyok gyáva.

Kohn Poldi sem volt éppen a világ leggyávább embere s a mint megtudta, hogy az ellenfél nem katonatiszt, föltámadt benne az alvó oroszlan s hatalmas csapást mért annak arczára, mire az ellenfél visszahátrált s hörgő hangon mondá:

— Ez vért kíván! Nevét . . .

— Kohn Poldi. És ön? . . .

— Kohn Samu . . .

— Elvárom segédeit.

Kohn Poldi bár bosszankodott, hogy a kaland egészen más fordulatot vett, mégis meg volt magával elégedve, hogy oly bátran visel-

Hogy el ne felejtük azt mi ez után a gyásznap után következett, ott sötétlik egy konstábleri-bunkó a Bach korszakból.

Elboruló lelkünket feltűzeli egy szomorú fekete irigység színével, haragosan csüngő osztrák zászló. Honvédeink Budavárfokán csavarták ki a letiport ellenség kezéből.

Itt vannak a szabadságharc vezéregyéniségeinek levelei összegyűjtve, itt a szabadságharc hírlapjai s számos emléktárgy, melyek Kossuth, Kmetty, Gáspár András, Dessewffy alakjait idézik emlékezetünkbe.

Még két szobán át, melyek becsesnél becsesebb, érdekesebnél érdekesebb képekkel, okmányokkal vannak megrakva, fekete lepellet bevont terembe jutunk.

Ez a gyászszoba. A 13 vértanu festett, rajzolt, domborművü képei komoran válnak ki a sötét háttérből.

A legkeményebb szívet is felindulás fogja el, ökölbe szorul a kéz s átkot mormolnak az ajkak.

Ott vannak a súlyos bilincsek, melyek az ő szent kezeitet nyűgözték, ott az aradi vár, honnan utolsó sóhajuk röpült az ég felé.

Szemeink előtt feltűnik a bitók erdeje s megindul a vérfolyam haragosan zugva, egész világot temetve párolgó habjaiba.

Ott vannak utolsó leveleik, melyekben elbucusznak szeretteiktől s mintha most is ki volnának taszítva, halk, elfojtott zokogás hallatszik, igazi gyászszoba ez.

Báró Mednyánszky László, gróf Batthyányi Lajos, Kiss Ernő pisztolyai; Damjanich kardja, tőre, az akasztásig viselt nyakkendője, látesőve és sapkája.

A sapka hasonló menházi honvédeinkéhez s elől az aranyos vitézkötésbe fehér toll van tűzve, hogy a katonák megismerve őt, lássák, hogy a vezér jár legelől.

Ott van Kiss Ernő órája, mely talán azt a percet mutatja, midőn az utolsó reményt kiszakadt szívéből.

Petőfi kardja, kokárdája s még számos tárgy, emlékei iszonyú fájdalomnak, mérhetetlen veszteségeinknek.

Lesújtottan, fájdalomtól marcangolt szívvel támolygunk ki innen s a nyomasztó érzés szinte elviselhetetlen, de ekkor lelkünkben diadalmi harsonák zendülését halljuk, mintha a

sphaerák énekelnek: Annyi hősiesség nem volt hiába, miénk a diadal.

A Kossuth-szoba az, mely megvigasztal, felemel. Látva azt a dicsőséget, szeretetet, mellyel a nagy száműzöttet az egész világ körülveszi, hiszük, hogy eszméink diadalmaskodtak s Magyarország nem volt, hanem van és lesz.

Halvány képét adtam annak a rendkívüli érdekes, mesterileg rendezett kiállításnak, és annak a változatos benyomásnak, melyet az rám gyakorolt, hangot adni alig lehet.

Évtizedek mulhatnak el, míg a főváros ily nagy érdekű, nemesítő látivalóval szolgál, azért hiszem is, hogy nem lesz egyetlen magyar sem, ki meglátogatni elmulasztani.

Pongráz Béla.

BELFÖLD.

Magyarok a zágrábi kiállításon.

A zágrábi kiállítás végrehajtó bizottsága meghívta az orsz. magyar gazdasági egyesületet a kiállítás megtekintésére. A gazdasági egyesület elhatározta, hogy az esetben, ha a kirándulásra résztvevők jelentkeznek, a hó 26-án egyik titkárnak vezetése alatt az orsz. erdészeti egyesület, a kereskedelmi kamara s orsz. iparegyesület kirándulásával együtt elmegy Zágrábra. Indulás a hó 26-án külön vonattal, 27-én reggel érkező Zágrábra, hol hivatalos fogadás lesz. A kirándulók 28-án megtekintik a kiállítást, s résztvesznek a tiszteletökre rendezendő hangversenyen. 29-én következik a városnak és környékének megtekintése, aznap este pedig bucsulakoma lesz. Visszatérhetnek tetszés szerint kedvezményes vasuti-jegygyel. Részvételre jelentkezhetni a hó 21-éig az orsz. magyar gazdasági egyesület igazgatóságánál. (Budapest, Köztelek.) A kiránduláson bárki résztvehet, de ajánlatos, hogy a kirándulni szándékozó lássa el magát egy jó ölmosbottal!

Apponyi Albert gróf a hónap 27-én tartja meg Jászberényben beszámoló beszédét. A beszéd iránt politikai körökben nagy az érdeklődés.

Dalmácia és Horvátország. Spalatói jelentések szerint Bulat képviselő hívei nagyban dolgoznak, hogy agitációt csináljanak Dalmácia és Horvátország egyesítése érdekében a magyar-horvát kiegyezés alapján. Egy erre vonatkozó nyilatkozat kiemeli, hogy a horvát párt Dalmáciában nagyrabecsüli ugyan a horvát államjogot, de mindenképp oly egyesítésre kell törekednie, mely csak élő törvény alapján lehetséges. E nagy fordulat a dalmaták zágrábi kirándulásának eredménye.

kedett. Kohn Samu, habár az arca a kapott csattanó pofontól felig föl volt dagadva, megelégedetten távozott, mert elérte célját, végre párbaja lesz.

A segédek a kardban állapodtak meg, de mivel a két Kohn nem tudott vívni, hat hétre halasztották el a párviadalt, mely időt a bajvívás mesterfogásainak alapos megtanulására használták.

Egy és ugyanazon vívőmester avatta be őket a kardforgatás művészetébe, aki különösen az oldal primvágásra oktatta őket, mert mindkét Kohnnak az volt a kívánsága, hogy lecsaphassák az egymás füleit.

Hat hét mulva megtörtént a párviadal. Poldi és Samu, mint két gladiátor rohantak az éles karddal egymás meztelen ép testének, mindketten pompásan megtanulták az oldal prim-vágást, mert a »megállj» kiáltás után Kohn Poldinak a jobb, Kohn Samunak a bal füle le volt vágva.

Másnap Tinike kisasszony a következő két levélkét kapta.

I.

»Tegnap Kohn Lipót ural párbajom volt,

a mint már a lapokból is tudhatja. Itt küldöm a füleimet, kérem a — kezét. Imádom

Kohn Samu.»

II.

»Füleimet levágták a becsület mezején, a levélhez csatolom, ne irtózzék tőle, be van sózva. Kérem tartsa meg emlékül, de adja helyette a — szívét. Imádom

Kohn Poldi.»

E két levélre mindkét Kohn a következő választ kapta:

»Itt a fülük. Nekünk nem kell, nem vagyunk süketek. Tinikének semmiképpen sem kell, mert az előbb ígérte oda kezét Kun Marczel (ezelőtt Kohn Mór) urnak.

A Tinike apja.»

A két Kohn most felutazott Budapestre, mindketten vissza akarják varratni a füleiket.

Uriel.

Gondolatok.

Minél több a törvény, annál romlottabb az állam.

Sok ember hasonló az üveghez: simára vannak köszörülve és tompák, míg össze nem törjük, mire átkozottan metszők és szurósak.

KÜLFÖLD.

A czár nem ad audienciát.

Ilitzky Ivan, az az orosz mérnök, a kit nemrég Koppenhágából Németországba tolonczoltak, mert audienciáért folyamodott a czárhoz, Berlinbe érkezett s a Berliner Tagblattban részletesen leírja szenvedéseit, az orosz rendőrség és igazságszolgáltatás önkényét, mellyel őt vagyonától megfosztották. A czikk borzalmas világot vet az orosz korrupcióra és jogtalanságokra.

Az éhínség Oroszországban.

Oroszországban uralkodó éhínség folytán több kormányzóságban rettentő módon labrakapott a rablás. Kegyetlen bandák teszik bizonytalanlanná a falvakat és országutakat. A múlt héten Jeliszawetpolban ötven rabló megtámadott két, összesen huszonkét felnőtt férfitagból álló családot s miután a férfiakat lemészárolták, az asszonyokat és gyermekeket pedig elzavarták, letelepedtek a meggyilkoltak házaiban s mindaddig békésen ottmaradtak, míg mindent, a mi ennyivaló volt, felemészettek. Mult kedden ugyancsak Jeliszawetpol közelében rablók támadták meg a személyszállító postát. Az utasok kivétel nélkül asszonyok és leányok voltak. A rablók kifosztották az utasokat, legyilkolták az asszonyokat, a lányokat pedig meggyalázták, azután meztelenül az országúton hagyták őket. Egy pétervári távirat szerint a kormány huszonkét millió rubelt utalványozott az éhínség csillapítására. Az inséget szenvedők, e távirat szerint, kenyérré és téli vetésre szükséges vetőmagot kapnak.

Balmaceda menekülése. A New-York Herald jelenté Valparaisóból, hogy Balmaceda, a chilei köztársaság volt elnöke, a ki eddig Valparaisóban bujdosott, az amerikai tengernagynál keresett oltalmat ellenségei elől. A tengernagy megkönnyítette Balmaceda menekülését, amerikai matróz ruhát advatván rá. Balmaceda részegnek tette magát s így egy bárkán az amerikai tengernagy hajóra szállították, mely este Calleob ment.

Városi közgyűlés.

Debreczen, szeptember 17.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága ma d. e. a városháza nagy termében rendes közgyűlést tartott, mely közepesen volt látogatva.

Gróf Dégenfeld József főispán 9 órakor megnyitván a közgyűlést, olvastatik a f. évi jul. és aug. hónapokról szóló polgármesteri jelentés, mely minden megjegyzés nélkül tudomásul vétetik.

Több jelentéktelen miniszteri leirat tudomásul vétele után olvastatik a tanácsi előterjesztés a városi tisztviselők fizetésének emelésére nézve. Egy korábbi közgyűlés általánosságban már kimondta volt a tisztviselők fizetésének emelését, most a tanács e tárgyban részletes javaslattal áll elő.

Dr. Kovács Gábor a tisztviselők fizetésének emelését nem ellenzi, de azt indítványozza, hogy e tárgy a mai közgyűlés napirendjéről levétesse, s utasítsa a tanács, hogy a legközelebbi gyűlésre készítsen kimutatást, melyben ki legyen tüntetve ugy a mai fizetés, mint a tervezett felemelés. Ekkor aztán a méltányossági tekinteteket jobban figyelembe lehet venni.

Gf. Dégenfeld József nem szeretné ezen kérdés megoldását elodázní, annál kevésbé, mert ma tárgyalja a közgyűlés a költségvetési előirányzatot is. E kérdés pedig összefüggésben van a költségvetéssel.

Le gy e l m re azt indítványozza, hogy általánosságban fogadja el a közgyűlés a fizetés-emeléseket s pontonként vegye tárgyalás alá.

Dr. Kovács Gábor föntartja indítványát s kifogásolja, hogy e javaslatot miért nem terjesztették be előbb.

Szabó József a mai tárgyalás mellett emel szót.

Keszey József azt kérdezi, hogy a tisztviselők fizetésének emelésére van-e eleendő alap?

Szabó József megjegyzi, hogy e fizetés-emelések a jövő évi költségvetésbe be vannak

már illesztve, ennek dacára nem lesz deficit. Az összes fizetés-emelések 12,540 frtra rugnak.

Kovács Sándor t. ügyész kéri a részletes tárgyalás megkezdését.

Kovács J. nem tartja elhalaszthatatlannak a kérdést. Meg kell vizsgálni, hogy arányban áll-e a fizetés-emelés a korábbi fizetéssel, ezért csatlakozik az elhalasztási indítványhoz.

Komlóssy Arthur azon nézetben van, hogy a fizetés-emelést meg kellett volna állapítani még a tisztújítás előtt. Az emelés elleni aggályokat már a jog- és pénzügyi bizottságban fel kellett volna hozni. Nem látja szükségét az elhalasztásnak, mert ismét ott leszünk, a hol a mádi ember. (Derűltség. Felkiáltások: a mádi zsidó!) Kevésbé rendezett anyagi viszonyok közt lévő városok is jobban fizetik tisztviselőiket, mint Debreczen.

Dr. Kovács Gábor személyes kérdésben szólal fel. — Kiss Albert teljesen alaposnak tartja a Kovács Gábor felszólalását; felhívja azon körülményre a figyelmet, hogy eredetileg a kisebb javadalmazású tisztviselők fizetésének emeléséről volt szó, ezek fizetésemelésé pedig aránytalanul igen csekély összeggel van tervezve; a Kovács Gábor indítványa nem jelenti a kérdés elodázását, csak alaposabb elbírálást.

A közgyűlés többsége általánosságban elfogadja a tanács előterjesztését — s kezdetet veszi a részletes tárgyalás.

A polgármester fizetése az előterjesztés szerint 3000 frtről 3500 forintra javasolják emeltetni. Dr. Szikszai Szabó József azt ohajította volna, hogy a fizetés-emelések bizonyos kules, bizonyos százalék szerint tervezettek volna. Szabó József főszámvevő azt fejtegeti, hogy kules szerint nem lehetett a fizetés-emeléseket megállapítani, mert a kit nagy felelősség terhel, azt jobban kell dotálni, mint a felelősség nélküli, alantas állású tisztviselőt. Lengyel Imre ajánlja, hogy általánosságban ne vitakozzanak többé a fizetés-emelések felett, hanem az egyes tételeket bíralják el. Javasolja a polgármester fizetésének 500 frttal való fölemelését. Elfogadjatik.

A főjegyző fizetése 1800 frtről 2000-re, a tanácsnok és t. főjegyző fizetése 1400 frtről 1600-ra, a t. aljegyző fizetése 600 frtről 800-ra, az első aljegyző fizetése 1000 frtről 1200-ra, a második aljegyző fizetése 900 frtről 1100 frtra, a harmadik aljegyző fizetése 900 frtről 1000-re, az arvaszéki elnök fizetése 1500 frtről 1700-ra, (itt azon érdekes dolog adta magát elő, hogy a tanács csak 100 frt fizetés-emelést hozott javaslatba, de ezt senki se fogadta el), az arvaszéki ülnökök fizetése 1200 forintról 1400-ra, a közgyám fizetése 1000 frtről 1100-ra, a főszállásbiztos fizetése 1000 frtről 1200 frtra, a házipénztárnok fizetése 1000 frtről 1200 frtra, az adópénztárnok fizetése 900 frtről 1100 frtra, az alapítványi és gyámpénztárnok fizetése 900 frtről 1000 frtra, a főkapitány fizetése 1800 frtről 2000-re, az alkapitányok és a bejelentési hivatal főnökének fizetése 1000 frtről 1200 frtra, a közlevéltárnok fizetése 1000 frtről 1100-ra, a főszámvevő fizetése 1400-ról 1600-ra, az első számvevő fizetése 900 frtről 1100 frtra, a 2-ik és 3-ik számvevő fizetése 800 frtről 1000 frtra, a t. főorvos fizetése 800-ról 1000-re, a 3-ik külső állatorvos fizetése 750 frtről 800-ra, a belső állatorvos fizetése 300 frtről 500-ra, a közig. gyakornokok fizetése 360-ról 460 frtra (itt ismét megtörtént, hogy a tanács javaslatát senki se fogadta el), az erdészek fizetése 900 frtről 1000 frtra, három rendőrkapitányi fogalmazó fizetése 800 frtről 900-ra, három kapitányi fogalmazó fizetése 700 frtről 800-ra, a katonai ügyosztály fogalmazójának fizetése 700-ról 800-ra, a házi pénztári ellenőr fizetése 800 frtről 1000 forintra, — az alapítványi, gyám és adópénztárnok fizetése 700 frtről 800-ra, a mérték-hitelesítő főnök fizetése 800 frtről 1000 frtra, a mérték-hitelesítő segéd fizetése 600 frtről 700-ra, az adóügyi osztály vezetőjének fizetése 800 frtről 1100-ra, az illeték nyilvántartó fizetése 700 frtről 900-ra, a tanács kiadó fizetése 800 frtről 1000 frtra, az iktató fizetése 800 frtről 900-ra, a főkapitányi kiadó és iktató fizetése 600 frtről 750-re, a városgazda fizetése 700 frtről 800-ra, 3 számvevősegi számtiszt fizetése 600 frtről

800-ra, 3 adópénztári tiszt fizetése 550 frtről 650-re, a házi pénztári számtiszt fizetése 600 frtről 700-ra, közlevéltári segédek fizetése 600 frtről 700-ra, 3 adókievítő fizetése 650 frtről 700-ra, 3 adókievítő fizetése 600 frtről 650-re, 10 írnök fizetése 550 frtről 600 frtra, a csendbiztos fizetése 800 frtről 1000 frtra, a mezőbiztosok fizetése 700 frtről 800-ra, a kórházi biztos fizetése 600 frtről 700-ra, a faraktári felügyelő fizetése 480 frtről 600-ra, a polgári biztosok fizetése 540 frtről 600-ra, a szállásbiztosok fizetése 500 frtről 600-ra, a rendőrbiztosok fizetése pedig 540 frtről 600 frtra emeltetik.

A női kereskedelmi tanfolyam létesítésére 500 frt segély és egy évre 200 frt lakpénz megszavaztatik, ellenben a rendőrtisztviselőknak egyenruhával való ellátás iránti kérelmek megtagadtatik.

A felvidéki magyar közművelődési egyesületnek 100 frt, a főiskolai nyilvános olvasóterem fenntartására 300 frt, a »Csokonai-kör«-nek 600 frt, a Fröbel-gyermek-kert egyesületnek pedig 200 frt segély megszavaztatik.

Következik az 1892-ik évi költségvetési előirányzat tárgyalása. A nyomtatásban szétosztott, s általunk főbb adataiban már ismertetett költségvetési előirányzatot a városi tanács elfogadásra ajánlja.

A részletes tárgyalásnál, a városi épületek cziménél, Lengyel Imre azt indítványozza, hogy a vargaszín értékesítésére nézve a városi tanács a januári közgyűlésre tegyen részletes jelentést. Elfogadjatik.

Az egyházak cziménél S o m o g y i Pál indítványozza, hogy a 6-ik ref. lelkész bors és fadeputatuma szintén vétessék be a költségvetésbe. A tanács utasítatik, hogy az 1893-ik évi költségvetés előirányzásánál erre tekintettel legyen.

A többi czimek minden megjegyzés nélkül elfogadjatik, ezzel az egész költségvetés — alig 20 perc alatt — elfogadtatott.

Következik a v a s á r f e l ű g y e l ő v á l a s z t á s a. A kandidáló bizottság tagjai a közgyűlés részéről: Nemes Kálmán, Tóby István és Serly Ede, a főispán által kinevezettek a kandidáló bizottságba: Fráter Imre, Márk E. és Csanak József.

A pályázók közül ajánlatba hozza a kandidáló bizottság Péter Gábort és Szücs Ferencet. Felkiáltás utján Péter Gábor választatik meg vásárfelügyelővé.

A bírói árverésen megvett Valentin-féle színházi ingóságok 6400 frtért részletfizetés mellett eladatnak Leszkay András szinigazgatónak, kinek letett 10,000 frt kaucziója viszszaadatik.

Több apró ügy elintézése után a közgyűlés 1/4 2 órakor véget ért.

Ujdonságok.

* **A vasárnapi munkaszünet ellen** minden vonalon megindult a harc. Ugyanazok a testületek és társulatok, melyek éveken át sürgették a törvény életbeléptetését, s melyek örömmel hozzájárultak a miniszter rendeletének tervezetéhez, most sorba előállanak s keserves panaszokban zengik el a hallatlan sérelmeket, a miket a törvény az ipar és kereskedelem érdekein ejt. Arról persze szó sincs, hogy mily áldásos a törvény a munkások száz-ezreire. Legujabban a magyar keresk. csarnok nemzetgazdasági osztálya állott be a panaszok sorába s elhatározta, hogy a kereskedelmi miniszternél a rendeletnek több módosítását fogja kérni. Többek közt azt, hogy az üzleti záróra nagyobb városokban déli 12 órára, kisebbekben d. u. 5 órára állapíttassék meg és addig úgy az elárúsítás, mint minden, a mi a kereskedői tevékenységgel összefügg, szabad legyen. A vasárnapra eső vásárok tekintetében a rendelet világosabban intézkedést tartalmazzon s a szünet alól a karácsony előtti vasárnap kivétessék.

* **Betegsegélyző pénztárak.** Az ipari és gyári alkalmazottaknak betegség esetében való segélyezéséről szóló 1891. XIV. t.

cz. végrehajtása tárgyában kibocsájtandó miniszteri rendeletet a kereskedelmiügyi miniszter előzőleg leküldte a kereskedelmi és iparkamarához, a kerületi betegsegélyző pénztárak föllállításának és területi beosztásának tervével. E tervet szerint 95 ilyen nagyobb szabású kerületi segélypénztár volna felállítandó legalább is 1000, de helyenkint 5—6000 taggal. A kamarák az idézett törvény 35. §-a értelmében hivatva vannak a kerületi segélypénztárak szervezésével megbízandó iparhatóságok kijelölésére nézve javaslatot tenni. Minthogy az új törvény 22-ik §-a értelmében a járulékok a postatakarékpénztárakhoz folynak be, de a 24. §. rendelkezése szerint a hátralekók közigazgatási uton a közadók módjára bajtatnak be, a kerületi segélypénztárak székhelyeül azon városok kínálkoznak legalkalmasabbaknak, melyekben kir. adóhivatalok vannak. A tervezetben nem minden kir. adóhivatal székhelye van központul kiszemelve, sőt egyes népes városok vannak egymással egyesítve. Tekintve, hogy a kerületi betegsegélyző pénztárakkal kapcsolatosan kórházaknak kell fönlátniok, ha ezek nagy távolságban lennének, ro-sz utakban és télvizdión alig volnának megközelíthetők. E szerint a kerületi segélypénztárak, a legcsekélyebb (1000) tagszámmal szem előtt tartásával is nagyobb számban állíthatók föl.

* **Beszűntetett sajtóper.** Erdélyi Istvánnak, a »Debreczen« nyomda-részvénytársaság művezetőjének, Gáspár Imre, a »Debreczeni Hírlap« volt felelős szerkesztője ellen indított sajtóper — utóbbinak mai számunkban közölt nyilatkozata folytán — beszünttetett.

* **Jótekonyczélú hangverseny.** Az ér-mihályfalvai iparos dalkör 1891. szeptember hó 19-én Minőri István vendéglőjében az általa szerzett fishármónium költségeinek fedezésére szavalattal egybekötött hangversenyt rendez. — Programm: 1. »Hajósdal« előadja a dalkör. 2. »Szerelemi kettős« a Királyfogásból. Zongora kíséret mellett előadják Szabó Margit és Szabó Matild k. a. 3. »A vándor legény« Petőfi Sándortól, szavalja Kiss Károly. 4. »Aradi emlék«. Zongorán előadja Konrad Margitka. 5. »Ha meghalok«. Népdal, éneklí a dalkör. 6. Monolog előadja Szathmáry György. 7. »La Malle des Indes«. Zongorán előadják Konrad Lászlóné urnő és Konrad Margitka k. a. 8. Komoly szavalat, szavalja Szőke Béla ur. 9. Ábránd »Naptól virit«. Népdal felett. Székely Imrétől, zongorán előadja Benedek Ilonka k. 10. »Ne mondd nekem« dal, dalolja Konrad a. Lászlóné urnő. Zongorán kíséri Benedek Ilonka k. a. 11. »Veteránok«. Induló, éneklí a dalkör. 12. Vig szavalat, szavalja Buray János ur. 13. Ábránd »Elátkozom ezt a gonosz világot.« Népdal felett. Székely Imrétől zongorán előadja Konrad Lászlóné urnő. 14. Szózat, éneklí a dalkör. Belépti-díj személynként 1 frt. Gyermekek felét fizetik. Csálád-jegy 2 frt 50 kr. Kezdeté este 8 órakor.

* **Öngyilkosság.** G o m b o s Sándor debreczeni hentesmester timár utcai 2303. számú saját házánál tegnap este 6 órakor felakasztotta magát, mire észre vették már meghalt. Tettét elmezavarban követte el, a mely már hónapok óta meglepte.

* **A kis Bécs.** Ujra egy adat, a melylyel Temesvár azt bizonyítja, hogy csakugyan rászolgál a kis Bécs elnevezésre s mely, ha igaz, annál inkább kelt visszatetszést, mivel éppen a királyfogadás alkalmával várta volna el az ország, hogy Temesvár is bizonyosságát adja magyaros érzelmeinek. És mi történik. A magyar királyt ünneplő magyar város a helyett, hogy a magyar király háromszinű zászlajával ékesítette volna föl magát, feketesárgába öltözik. A királylátogatás alkalmából a városi színházra 30 feketesárga zászlót és ugyanannyi osztr. czimert függesztettek ki. A püspöki palota előtt készült mennyezet egyik fődíszé szintén a császári zászló és czimer. Temesvár úgy látszik hű marad multjához.

* **Szapornodnak a tüzoltó-egyletek.** A belügyminiszter az álmódi önkéntes tüzoltó-egylet alapszabályait a jóváhagyási záradékkal ellátva visszaküldötte. Most már aztán végleg megalakul az egylet. Mint az álmódi nép egy-

szerű, józan gondolkodásának egyik jelét, megemlítjük, hogy az egyenruhán sem arany, sem ezüst zsinór czifraság nincs.

* **Rablók a guti erdőben.** Nagy rémületet keltett tegnap délután egy rabló támadás a guti erdő határán. — Fazekas Menyhért nyír-lugosi gazdálkodó hazafelé igyekezett szekeren s egyszerre öt-hat rabló támadta meg, kik a kocsiat azonnal megkötözték s Fazekastól pénzt követeltek. Szerencsére az országuton feltűnt egy-két szekeren béresek ültek. Ezek észrevették a rablókat s azonnal vasvillához kaptak. A rablók erre megfutottak.

* **Nem kap visum repertumot.** A kapitányi hivatalban erősen panaszkodik Faggyu György egy napszámra, hogy az öt egy pálinka-mérés előtt földre gyürte és fejberugta. Nagyobb bizonyág okáért meg is mutatja a tarkóján a kék foltot.

— Hozzon vizum repertumot, — mondja a kapitány, emez pedig várakozzék addig a folyosón.

Kis idő múlva lihegve tér vissza a panaszos.

— Nem kapok kérem sehol. Nem árulnak.

— Hát hol járt maga?

A panaszos a homlokát törülgetve feleli:

— A trafikban könyörgöm.

* **Híres nők életkora.** A »Gil Blas« közli néhány híres nőnek állítólag hiteles életkorát. E szerint Sarah Bernhardt 47, Rosa Bonheur 69, Adam asszony 55, miss Braddon 54, Eugénia excsászárné 54, Gladstonné 79, Lucca 51, Patti 48, Ouida 51, Nilsson Krisztina 48, Lind Jenny 55, Faucil Heléne, a híres tragika 75 és Soubise 102 éves volna. — Ezek a híres hölgyek tehát nem dicsekedhetnek virágzó ifjúsággal.

* **Bábaképzőtanfolyam.** A nagyváradi m. kir. bábaképezdén az 1891/2 téli tanfolyamra a beiratások f. évi október hó 1—10-ig tartanak. Fölvétel végett szükséges okmányok: Honossági s keresztlevél, valamint erkölcsi s orvosi bizonyítvány. Kelt Nagyváradon, 1891. szeptember hó 15-én. Dr. Konrad Márk.

* **Fokról-fokra.** Egy indóház különböző monológjai. Nyárspolgár (a II. osztályu kocsiába lépve): »Milyen boldog az az ember, aki I. osztályu kocsin utazhatik!« Szegény legény (a III. osztályban): »Milyen jó lehet a II. osztályban!« Ökör (a teherkocsiban): »Milyen pompás dolguk van azoknak, a kik a III-dik osztályban utaznak és leülhetnek!«

* **A chicágói kiállítás.** A kereskedelemügyi miniszter Chicágóban 1893-ban rendezendő kiállításnak a külföldi kiállítók részére szóló szabályzatát az alulírt kamarának megküldvén, az, az érdeklődők által a kamara helyiségében, a hivatalos órák alatt megtekinthető. — Debreczen 1891. szeptemár. 18 A kereskedelmi és iparkamara.

* **Öncsonkítás Oroszországban.** A hadkötelesek öncsonkítása talán sehol a világon nem divik annyira, mint Oroszországban. Az odesszai törvényszék a napokban egész sereg ember felett mondott ítéletet, kik vagy maguk üzték jó pénzért a katonaságtól öncsonkítás által való megszabadítás mesterségét, vagy egyébként voltak részesek az ily üzelmekben. E öncsonkítások nagyobbára oly természetűek, hogy az illetőt napi foglalkozásában nem akadályozzák, de a hadiszolgálatól — legalább egyelőre — megmentik. Egész czéh foglalkozik azzal, hogy a sorozásra kerülő legényeknek egyik-másik szemét mesterségesen gyuladásba hozza, térd- és csipő bajokat idéz elő oly káros anyagok belövelésével, amelyek alig elemezhetők vegyileg. A öncsonkítás jövedelmező üzlete főképpen Dél-Oroszországban van elterjedve s az utóbbi nyolcz év alatt a kuruzslók ezer meg ezer fiatallembert szabadítottak ki a tényleges katonai szolgálat alól.

* **Husárok** megállapítva, s bejelentve 1891. szept. 19-től 26-ig. 46 kr. Rác Gy. csapó-utca 587 sz. a., Bencze Józsefnél csapó utca 703. sz. a. Kovács Jánosnál csapó utca 791. sz. a. 50 kr. Rác Györgynél czegléd utca 2599. sz. a. csapó u. 326 sz. a. — a társa-

ságnál Mester-utca 3655, Csapó utca 240. és 376 sz. a. könyök utca 574, kut u. 2323 sz. a. 52 kr. Ungvári Andránál piacz 1-ső szék, czegléd u. 55. sz. a. dedó u. 125. Mester u. 1113, Tanító utca 1392, csapó u. 3162 sz. a. Kovács J.-nál a hentes székben, — a mészáros társaság 18 székben, valamint a 3 izr. mészárszékben a piaczon. Debreczen, 1891. szept. 14. — *Debreczen szab. kir. város rendőrfőkapitánysága.*

x **Képviselő** kerestetik Debreczenben, az itt égetendő összes mész eladására. Ajánlatok a Lunkaszprie-ei uradalmi gondnoksághoz u. p. Magyar-Cséke, Bihar megye intézendők. 121. 3—2.

A közönség rovata.

Nyilatkozat.

Miután biztos tudomást szereztem arról, hogy Erdélyi István ur a »Debreczeni Híradó« című hetilap april hó 5-én megjelent 14-ik számában »Karczolatok« című cikknek írásában és közlésében részes nem volt, annál fogva a »Debreczeni Híradó« 1891. évi april 6-iki számában »Nyilatkozat« címmel megjelent közleményemnek Erdélyi István urra vonatkozó része fölött sajnálatomat fejezem ki s az Erdélyi István ur ellen használt sértő kifejezéseket ezennel visszavonom.

Kelt Debreczen, 1891. szeptember 16-án.

Gáspár Imre, s. k.

Előttünk:

Benedek János. Dr. Bakonyi Samu.

Bucsu a közönségtől.

Miután Budapesten nyilott szerény munka kör betöltése végett, oly sürgősen kell Debreczenből elutaznom, hogy legjobb barátamtól és ismerőseimtől is alig fogok személyesen bucsut vehetni: engedje azt a M. T. Szerkesztőség, általánosságban, becses lapjának hátsó oldalán is megtennem!

Egyuttal forró köszönetemet fejezem ki Debreczen n. é. közönségének azért, a miért e nemes városban folytatott írói működésemnek második, rövidebb időszaka szintén elnéző, szives támogatásban részesült. — E néhány hónap alatt — igaz — úgy nyilvános munkálkodásomban, mint magán életemben számos részben igen keserű csalódások érték s bár én úgy írói pályám mint magán-sorsom legjobb fordultakor sziettem vissza Debreczenünkbe, hogy általam hálásan tisztelt és szeretett közönségének, a hírlapírás terén szolgálatára állhassak: e törekvésem mindamellett, gyümölcsök helyett, csupán károkat termelt számomra.

E sajnós körülmény oka azonban (mit tagadnam?) egyesek ostobaságán és rosszhiszeműségén, vagy boldog közönyén, ugy szintén már a törvény elbirálására bizott jogtalan és méltányosság nélküli eljárásán kívül, az én gyakorlatiatlan voltomban is rejlik.

Ezzel bizony előre látni nehéz, visszaélni könnyű.

A nagyérdemű közönségre azonban csak is hálás köszönettel, egyes — oly kevés számú — önzetlen barátokra, jóakarókra pedig őszinte szeretettel gondolok vissza. Fényes multu, tekintélyes nevek, fényes jövőjü lelkes ifju erők maradnak itt s az ő igyekezetük csakhamar feledtetni fogja, hogy Debreczenben egy aczéltollal és egy küzdelmekben megaczelosodott munkássággal kevesebb igyekszik a közvélemény hű képviselőjére. A távozótárs véleménye az, hogy a mi vidéki sajtónk viszonyai, a szerkesztőség, az erre kiképezett, s pályáért buzduló szellemi munkás jogai, rész-arányuk kérdése az anyagi haszonból, hazánkban még a megoldatlan kérdések közé tartoznak.

Ugy fog az kifejlődni, a mint Debreczen tekintélyes, régi közlönyei szervezkedtek s éppen e szervezet felel meg egy a közönség, mint az írói toll méltóságának és kivált együttműködésük komoly s ága n a k.

Azon ígéretnek adok továbbá kifejezést, még pedig hivatkozva az e téren általam már eddig eszközölt lépésekre, miszerint (a gyors és váratlan megszakítás daczára) helyzetemet a legrövidebb idő alatt igyekszem, de reményem is odáig fejleszthetni, hogy kötelezettségeimnek még fennlevő kisebbik részét, a legrövidebb idő alatt mindenki vel szemben rendezhessem.

Debreczen, Szept. 16.

Gáspár Imre.

CSARNOK.

„EZEREGY RÖGESZME“.

— Regény. —

Írta: **Dumas Sándor.**

Fordította: **Publik Ernő.**

(Folytatás.)

Csakugyan ugy volt. — Én szemügyre vettem Alliettet: egy zsiros, hajporos, foltos, kifényesített kabát volt rajta, a kalapjának, amely felül idomtalanul kiöblösödött, a karimája felségesen ragyogott a zsiradéktól; fekete csiku nadrágot, sötétszínű harisnyákat, meg kacsaszerű cipellőt viselt, királyi korbelt divat szerint, hiszen ő maga is ebben a korban született volna.

Máskülönben vézna, igénytelen emberke volt, széles, fognélküli, gunyorosan összeráncolt szájjal, vékony hosszú hajszálai mint a fénykoszoru sugarai repkedtek a levegőben a feje körül.

— Most Mouille abbéval beszélget — szoltam Ledru urhoz — aki önt a reggeli kalandnál kísérte, amelyre később visszatérünk.

— És miért? — kérde Ledru ur, mialatt kíváncsian tekintett reám.

— Azért, — de bocsássa meg, ha ugy mondom — mivel ugy vettem észre, hogy ön lehetónek tartja, mikép az a fej megszólalt!

— Ön — ugy látszik — arczismerő. Nos hát, ugy van, én hiszek benne. Jó lesz, erre majd visszatérünk, ha az e fajta történetekre kíváncsi, ugy itt találni fog személyeket, akikkel e tárgyról beszélhet. Hanem térjünk vissza most Mouille abbéhoz.

— Ez az ember — vágtam a szavába — a legmegnyerőbb emberek közé tartozhatik: hangjának lágyasága, mikor a rendőrbiztos kérdéseire felelgetett, egészen megragadott.

— Igen! — Mouille az én barátom már negyven éve — ő hatvan éves. Ön látja, hogy ő éppen oly gondos és pontos, mint amely hanyag és szurtos Alliette; elékelő társadalmi ember, akit roppant kegyelnek Saint-Germainban. A francia pairek leányait, fiait ő esketi, minden egybekelés egy-egy alkalmat nyujt neki egy szóközi beszédre, melyet a házaspárok kinyomtatnak, s a rokon családok nagy áhítattal gondosan megőriznek. — Kis hija volt, hogy ő legyen a clermonti püspök. És tudja miért szenvedett ez hajótörést? Mivel valamikor a Cazotte*) barátja volt, mivel ő maga is, mint amaz hitt a fensőbb és alsóbb, a jó és rossz szellemek létezésében; mint Alliette ő is könyveket gyűjtöget. — Ami csak jelenésekről, szellemidézésekről, kísértet járásokról, boszorkány és lidércznyomásokról valaha összeíratott, azt nála mind megfogja találni. Noha, barátai körét kivéve, nem igen szeret beszélni ezekről a dolgokról, amik közt bizony gyakorta nem egy gyanus találkozik, mégis azért szavahihető ember ő, aki bármit, mi e földön előadja magát, vagy a pokol hatalmára, vagy pedig a mennyi hatalmasságok kezemunkájára vezet vissza. Nézze, mily nyugodtan hallgatja Alliette-t, szinte észre lehet venni, hogy vala-

*) Cazotte francia tudós 1770—1792.

mi lólatát lát a beszédben, mely kikerülte ellenfele figyelmét, de ő csak ajkainak egy vonaglásával, vagy fejének egy biccentésével válaszol. Olykor közöttünk mély álmódzásba merül, meg-megborzad, reszket, a fejét elfordítja, s alá és fel lépked a szalonban. Mi magára hagyjuk egészen, tán veszedelmes is volna olykor felkölteni, valóban felkölteni, mert én úgy gondolom, hogy ilyenkor delejes álomban van. Külömben felébred ő aztán magától, ez aztán a felséges valami, majd megfogja látni.

— Hát az ott micsoda kísérlet? — kérdém Ledru urtól egy alakra mutatva, aki az abbéhoz lépett, miközben oly finomsággal hágtott a virág szőnyegre, hogy alig látszák azt érinteni.

— Ez is egy barátom — mondá Ledru ur — Lenoir!

— Aki az Augustin muzeumot alapította?

— Az, az. A muzeum elköttyavetyélése feletti bánata megölte egészen, a 92-és és a 94-es években majdnem tizszer közel volt ahhoz, hogy ez intézetért meggyilkoltassék. A restauratio a maga nagyképű fensőbbiségével bezáratta a muzeumot s kiadta a parancsot, hogy az emlékoszlopok kiadassanak az építményeknek, amelyekből elvették, vagy a családoknak, akik azokra jogos igényt támasztanak. De sajnos, ma már a legtöbb építmény romban hever, a régi családok kihaltak s az antik kőfaragványok történelmi nevezetességű töredékei örökre elpusztultak. Így tűnik ma a régi Franciaország, minden, mi megmarad belőle, néhány töredék, s az is nemsokára végsőképpen elenyészik. És kik kötyavetyélték el? Éppen azok, akiknek leginkább érdekekben lett volna, hogy fentartsák az utókor számára.

Ledru ur bármilyen liberális ember volt is, alig sikerült neki egy nehéz sohajj elnyomnia.

— Nincs több vendége ezeken kívül? — kérdém Ledru urtól.

— Talán még csak Robert orvos van hátra. — De nem szólok róla semmit, mert úgy vettem észre, hogy már behatóbban megfigyelte, legfeljebb annyit jegyzek meg, hogy egész életében csak kísérleteket tett az emberi gépezeten, a nélkül, hogy csak sejtette volna is, hogy ez a gépezet fájdalommal és idegekkel is bír. Azon élő lények közé tartozik, azok tudományukkal a halottak számát szaporítják. Ezer szerencséje, hogy nem hisz a kísértetekben s a halottak feltámadásában. Egy középszerű kapacitás, aki mert lármás és trécselő — szelleműsnak, s mert vallástalan — bölcsésznek hiszi magát; ő is azokhoz sorakozik, kiket az ember nem annyira magukért, mint inkább másokra való tekintetből szokott elfogadni. Én nekem legalább sohasem jutott eszembe, hogy őt felkeressem!

— Oh! Ledru ur, nagyon is ömerem én ezt a zsánert!

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

A mustkezelés a bor minőségére és tartósságára épp oly fontos tényező, mint az erjesztés mikénti kivitele. A bor jóságára a szőlő megszedése után mindjárt törekedni kell a bogyzással, vagyis a szőlőkoesány eltávolításával. A bogyzás főleg oly vidékeken, a hol koesány zöld marad és el nem fásul, bír jelentőséggel, mert ily módon a bor savanyúságát csökkenthetjük és a bor tartósságát jelentékenyen emelhetjük. A koesány ugyanis abban az esetben, ha zöld marad, igen sok savanyúságot ad a bornak, mely körülmény folytán természetesen a borszesz tartalma is csökken s nagy mennyiséget nyelnek el az erjedés ideje alatt. A bogyzás, vagy inkább a koesonyozás a bornak tiszta ízét szintén előmozdítja, a mennyiben a koesányiz gyakran megérezhető a fiatal

borokon, ha ezt a műveletet végrehajtani elmulasztottuk. Egyes vidékeken, különösen Franciaországban, a szétgyömöszölt bogyóknak állása is divatban van, mielőtt a mustot erjedésre bocsátva leszűrnék. Ez az eljárás szintén helyeselhető és pedig főleg akkor, ha a bornak intenzív színt ohajtnak kölcsönözni és ha az erjedést gyorsítva, szabályos kimenetlűnek ohajtnak. Mind a két eljárást jelenleg a bogyózó malmokkal érjük el, melyek alatt egy bogyózó rács akadályozza meg a szőlőkoesány hordóba hullását. Az áztatás, vagyis a törköly alámerítését a must alá a jó szőlősgazda épp annyira nélkülözhetetlennek tartja, mint az előbbi műveleteket. Ezt egy rácsfallal — melyet a kád szélétől mintegy 30 cm. mélyen nyomunk le — érjük el. A rácsot akkor tesszük a hordóba, mikor az már meg van töltve. Az elmerítésnek az az előnye, hogy ily módon a törköly megecsetesedése ki van zárva még akkor is, ha nyílt kádban eszközöljük az áztatást és e mellett a bor szebb és testesebb szint nyer. A rács megrögzítésére a kád oldalára szögezett papírnácskák szolgálnak. Fontos dolog a must leszűrése után légmentes hordóba erjesztetni a folyadékot. Légmentes erjesztést úgy érünk el, ha a hordó nyílásába a szén-sav kibocsátására egy kétszer meghajlított ólomcsövet dugunk, melynek egyik vége vízbe van eresztve, a hordóban levő vége pedig csak oly mélyen nyulik be a hordóba, hogy a bort el ne érhesse. Az ólomcső 2 cm. belső világossággal bír. Hogy a hordó fedelének hasadékjain idegen erjesztő gombák be ne hatolhassanak, úgy mint Medocban, tanácsos lesz a hordó tető-deszkázatát vagy felső dongáit gipszszel bekenni.

Budapesti gabonatözsde. Szeptemb. 16-án. Buza tavaszra 10.78 pénz 10.80, őszre 10.37 pénz, 10.39 áru. — Tengeri 1892 máj. — jun. 5.72 pénz, 5.74 áru. Zab tavaszra 6.09 pénz, 6.11 áru, őszre 5.83 pénz, 5.85 áru. — Káposztarepcze aug.—szept. 14.25 pénz, 14.35 áru.

Kőbányai sertesüzlet

A serteskereskedelmi csarnok jelentése.

Szeptember 15.

a) Hízott sertes árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronként 300—400 klgon felüli sulyban) ————. 2) Öreg közép (páronként 300—400 klg. sulyban) ————. 3) Fiatal nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) 48.—48.50 4) Fiatal közép (páronként 251—320 klg. sulyban) 49.—49.50 5) Fiatal könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) 50 — 51.— II. Magyar szedett: 6) Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) ————. 7) Közép (páronként 220—280 klg. sulyban) ————. 8) Könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) 49.—51.— III. Szerbiai: 9) Nehéz (páronként 260 klgon felüli sulyban, 47.—48.— 10) Közép (páronként 220—260 klg. sulyban) 47.—48.— 11) Könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) 48.—48.50— Sertes létszám: szept. 14 napján volt készlet 143,287 darab. A hízott sertes üzletirányzata: változatlan. — Hízott sertes felhajtott 1470 drb.

A gabonaárak hanyatlása.

E hét kezdete óta a budapesti gabonapiacra a hangulat határozottan lanyhább alakult. Azt lehet mondani, hogy többé kevésbé az összes gabbanemek árai redukálást szenvedtek e hét folyamában

A kész buza ára körülbelül 30—35 krt vesztett, ugyanannyit a határidei buza is és csak az időnkint előforduló fedezési vételeknek tulajdonítható, hogy az árvesztés nem volt még érzékenyebb. A kínálat, különösen a hét első felében igen sürgős volt és csak midőn waggonáru kevesebb mutatkozott, korlátozták ismét a kínálatot.

A malmok a hét első folyamában igen kevés vételkedvet tanúsítottak és az maguktartása azt látszik elárulni, hogy árak még további mérséklődésére számíthatnak. Legfeltűnőbb még, hogy az exporteurök is teljes tartózkodást tanúsítanak, ez azonban arra vezethető vissza, hogy áraink az e heti leszállás daczára sincsenek még megállapodva. Az amerikai buza a külföldi piacokon elfogadhatóbb áron kínálatot, mint a magyar buza.

A mélyreható nyugtalanság, melyet a kedvezőtlen aratási jelentések és az orosz inség idéztek, eltűnő félben van. Olesó árakra nem számíthatunk ugyan, de sehol sem nyilvánul komolyabb aggodalom az iránt, hogy a szükséges gabnamennyiség be ne szerezhető legyen.

Németországban különösen az hatott megnyugtatólag, hogy az utóbbi hetekben száraz volt az időjárás és így lehetővé vált a learatott gabnák behordása egészséges állapotban, mi iránt már kétség uralkodott. A szép időjárás itt-ott javította még a burgonyatermes kilátásait, a mi fontos tényező, ha tekintetbe vesszük, hogy Németországban a burgonya a nép élelmezésénél nagy szerep játszik. Ennek következtében a buza- és rozsárak Németországban is jelentékenyen leszállottak.

A külföldi piacok kivétel nélkül lanyha irányt jelentettek nagyobb árcsökkenések kíséretében. Amerikában buza 2 $\frac{1}{2}$ centtel, Londonban buza $\frac{3}{4}$ shillinggel, Párisban buza 25, liszt 40 centimmal, Berlinben buzahatáridők 2—3 márkával olesőbbodtak.

A most uralkodó általános lanyhaság természetes reakciója a pár hét előtti rohamos haussenak. Mindazáltal igen valószínű, hogy a hanyatló irányzat nem fog tartós maradni, mert a nyugot-európai fogyasztó országok beviteli szükséglete még igen jelentékeny és e szükséglet előbb-utóbb ismét jelentkezni fog a mi természetesen ismét áremelkedést fog, előidézni. A szilárd irányzat visszatérése tehát egész biztos kilátásba vehető.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**

Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő, és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

Med. univ.

Dr. Sichermann Adolf

az összes gyógytudományok tudora

MASSAGE-GYÓGYGYMNASZTIKA

és

orthopädiái (testgyógyászati)

rendelő helyisége:

Debreczen, Nagy-uj-utca 1708. sz.

Rendelés egész nap.

Szegényeknek vasárnap d. e. 8—10 ingyen.

135 V.

1891.

Árverési Hirdetés.

Alulírott bír. végrehajtó közhírré teszi: hogy a b. ujfalu kir. jbiróságnak 468/891 P. számú végzése folytán és a debreczeni kir. törvényszék 6462/891 P. sz. végrehajtást rendelő végzése következtében Kohner Adolf és fiai budapesti cég, valamint a debreczeni takarékpénztár végrehajtók javára Szakács József h. bagosi lakos végrehajtást szenvedő ellen 220 frt, 1800 frt., ezen összegek törvényes

járlékai erejéig vezetett kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt s összesen 511 frtra becsült birkák, lovak, gazdasági eszközök, valamint más egyéb ingóságok nyilvános bírói árverésen eladtnak. Ezen árverésnek az 1647,891 P. sz. kiküldő végzése folytán H. Bagoson alperes lakásán leendő eszközzésére határnapul 1891 évi Szeptember hó 25-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik s ahhoz a venni szándékozók azon megjegyzéssel hivatnak meg: hogy azon alkalmal az említett ingóságok legtöbbet ígérnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Derecskén, 1891. évi Szeptember 11-én

Oláh Géza

bir. végrehajtó.
424 1-1

8180-8124.

1891.

Árverési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint a város tulajdonát képező következő földek u. m.

1., az ispotály lapostól, a Miklós-utcai sorompóig, sőt azonkívül a tóczó vízvezető catornáig terjedő mint egy 58. hold föld terület legeltetésre.

2., az Elepi III-ik dűlőben levő 3 és fél nyilas tanya föld, szántás alá,

3., a Czegléd-utcai volt széna raktári helyiség 7 hold és 1298 □ öl föld terület, tetzés szerint kaszállásra, megszántásra és végre.

4., az ugy nevezett Kincseshegy, mely 24 hold és 694 □ öl területű föld, a város ház nagytanács termében f. évi Szeptember hó 30-ik napján d. e. 10 órakor tartandó nyilvános árverésen f. 1891. évi Október 1-től 3 évre a számvevő hivatalnál megtekinthető árverési feltételek s ezen feltételekbe kitett kikiáltási árak mellett haszonbérben fognak adatni.

Miről az árverelni óhajtok azzal értesítenek, hogy a kikiáltási árak 10%-kát bánat pénzül az árvereltető küldöttség kezébe készpénzben letenni tartoznak.

Debreczen 1891. Szeptember 14-én.

A városi tanács.

418

2-2

Naponként érkeznek raktárra

szébbnél-szebb **ujdonságok** a közelgő őszi időnyre u. m.:

DIVATOS NŐI RUHASZÖVETEK

keskeny zsinór- és tollidiszek

— fekete divatkelmék

SZINES SELYMEK

mosó velezek,

Téli Himalaya kendők.

Különös szép választékban:

szőnyegek

BUTORSZÖVET, FÜGGÖNYÖK

ágy s asztalterítők

melyeket igen olcsón és szabott árakon ajánlunk a n. é. vevő közönségnek.

SZABÓLAJOSFIAI

Debreczen, Rózsater.

401

13

Képes Családi Lapok

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap.

Szerkeszti: **Dr. Tolnai Lajos.** — Főmunkatárs: **Dr. Váradi Antal.**

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Dr. Murányi Ármin.**

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

a »Hölgyek Lapja« című divat-melléklettel s a Regénymelléklettel együtt:
Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A »Képes Családi Lapok« című hetilap új negyedbe lép. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezőjét, a magyar művelt családoknak e szellemi kincsét még a következő írók és ironók támogatják: *Jókai Mór, Laska Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Dalnady Győző, Mikszáth Kálmán, Komócsi József, Temérdek (Jeszenszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklai János, Inczédy László, Palágyi Lajos, Erődy Dániel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vértessy Gyula, Méry Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Csorba Palotay Ákos stb.; Benitzky-Bajza Lenke, Büllner Lina, Nagyvárady Mira, Kuliffay-Benitzky Irma, Iarmath Lujza, Hevessiné-Sikor Margit, V. Gaál Karolina, Karlovsky Ida, Mericzay-Karossa Irma, Erzsike stb. stb.*

A »Képes Családi Lapok« az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli: képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

»Hölgyek Lapja« című havonként kétszer megjelenő *divatmelléklete* a legújabb divatképeket hozza s e mellett a magyar háziasszonyoknak valóságos szellemi titkára, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna s nincs olyan út, a melybe hölgyeinket be ne avatná!

Regénymelléklete külön beköthető négy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként az előfizetőt.

A »Képes Családi Lapok«-nak még a **zöld borítéka** is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, számkoczká- és ponttalányokkal és szórójtményekkel, melyeknek megfejtői értékes jutalmakat kapnak.

A »Képes Családi Lapok« gazdag tartalma és számos melléklete dacára mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap: éppen azért bizton számíthatunk minden honfi és honleány, minden magyar család támogatására és pártfogására.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legzélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A ki az **egész évre** szóló hat frtyi előfizetési összeget 40 krajczár csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak 4 regényt; és a ki 3 frt előfizetési összeget és 30 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két eredeti regényt küld ajánlva jutalmul.

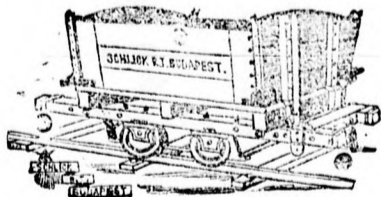
A ki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül **egy díszes emlékkönyvet** küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető **postautalványon** minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a »Képes Családi Lapok« kiadóhivatala **Budapest, Nagykorona-utca 20. szám**

Teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk.

410 5-2

SZÁLLITHATÓ MEZEI VASUTAKAT

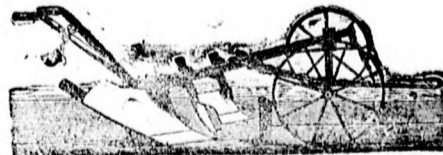

gazdasági, erdészeti és ipari célokra legjobb kivitelben
jutányos árakon, továbbá:

SCHLICK-féle mélyítő-
ÉS

EGYETEMES ACZÉL-EKÉKET

(SACH-rendszer)

jelentékenyen leszállított árak mellett szállít a

SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár
RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG
BUDAPESTEN.

311 30-4

A „DEBRÉCEZENI” NYOMDA RÉSZV. TÁRSASÁG

(Nagy-uj utca 1702. sz. Konrád-házban)

teljes uj berendezéssel,

elvállal mindennemű nyomtatványokat. u. m. folyóiratok, számlák, körlevelek, gyászjelentések, béli- és lakadalmi meghívókat és tánczrendeket
kereskedelmi-, ügyvédi- és közséگی nyomtatványokat stb.
a legizlésebb kivitelben és jutányos árak mellett.

Vidéki megrendelések **Erdélyi István** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Uj vállalatunkat, hol északkeleti Magyarország legregibb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRÉCEZENI”,

a szintén elterjedt **„DEBRÉCEZENI HIRADÓ”** és a **„JOGI HETILAP”** is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives partfogásába. —
Hirdetések a Debreczen ez. lapban a legjutányosabb árakon közölhetnek.

 Biroséگی nyomtatványok készletben vannak.